

være to Lokaler ved Siden af hinanden. Det var vistnok, hvad det ærede Medlem var inde paa. Forøvrigt tror jeg ikke, at § 2 er den Paragraf i Loven, der har afgørende Interesse for Dieblisset. Men i hvert Fald skal jeg sige det ærede Medlem, at Paragrafen ganske vist kun passer paa Forholdene i Kjøbenhavn. I Kjøbenhavn er der, saavidt jeg veed, allerede 40—50 Udsalgstæder for Kunstsmør, hvori der ikke føres Natursmør. Men Paragrafen kan ikke passe paa Landet; vi komme vel altsaa let ud over det Spørgsmaal. Et andet Spørgsmaal er det, om privat Blanding er tilstedelig. Dertil maa der selvfølgelig svares Ja. Ind i Kjøkkenerne er der jo Ingen af os, der kan gaa. Det tredje er Spørgsmaalet, om Blandingen skal være tilladt ogsaa Husholdningsforeninger. Jeg er tilbøielig til tro, at det ikke gjælder der, de ere jo Forhandlere, og jeg antager ikke, at de kunne have Frihed dertil, da Forholdene der ere helt anderledes end hos en lille privat Familie. Det er imidlertid Noget, man kunde komme nærmere ind paa at undersøge, hvis man kommer til at anvende den Paragraf; derved sætter jeg dog et stort Spørgsmaals-tegn, hvis man vil give Loven en delvis anden Karakter. — Jeg har endnu lyst til at gjøre en eneste Bemærkning til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage). Det ærede Medlems statsøkonomiske Samvittighed er jo altid vaagen, og det ærede Medlem har ganske vist i mange Tilfælde derved en meget fri og heldig Stilling og er lykkelig derved, og saa kunne vi Andre jo ogsaa være det. Det ærede Medlem kan derved komme til at være frigjort paa mange Maader og sige mange Ting, som kunne falde aldeles fortræffelig. Jeg skal villig indrømme, at det ærede Medlem, ikke blot nu, men ogsaa oftere — jeg husker f. Ex. i Debatten om Husmandskreditforeningen — mener at det kommer an paa, at man ikke griber ind i den almindelige sundte Udvikling, og at man maa holde fast ved sine statsøkonomiske Principer. Jeg indrømmer Fortræffeligheden heraf, men jeg har nu aldrig høiet mig for den Slags Argumenter. Jeg tror, at det ærede Medlem derved ofte vil blive udfat for at komme ind paa et formalistisk Standpunkt, om jeg saa maa sige, og saaledes ikke ser tilstrækkelig paa Sagens Realitet. Dette træder frem for mig, navnlig naar man i samme Aandedræt kan nævne og sammenstille Udsørsel af Smør fra Danmark og Salget af Kaffe her. Det Eine er jo en Elefant og det Andet en Myg, og man kan derfor godt komme til at stille sig paa saa forskjellig Maade til Realiteten af

disse to Sager. Om vi her bruge mere eller mindre Kaffe er temmelig ligegyldigt. Hvis vi snydes med Kaffe i Danmark, saa er det sorgeligt, og der maa træffes Foranstaltninger derimod, men det er i Brasiliens og de andre kaffeproducerende Landes Interesse, om vi konsumere mere eller mindre Kaffe. Derimod er Smøreportspørgsmaalet sandelig vor Interesse; thi det er os, der ere Producenterne af Smør. Det er for os en Velfærdssag, en stor Produktion for vort Land, og derfor kan jeg ikke komme fra, at man, naar man ser paa Realiteten og paa Sagens Vigtighed, maa kunne indtage et noget andet Standpunkt lige overfor dette Spørgsmaal end ligeoverfor Kaffehandelen. Jeg skal gjerne gaa Kaffehandelen nær, hvis der sker Bedragerier i den; men jeg kan ikke se Andet, end at i Realiteten maa man tage et forskjelligt Standpunkt overfor disse forskellige Spørgsmaal. Deraf følger, at jeg ikke saa meget frygter Konsekventerne, som det ærede Medlem gjør. Jeg siger: Kom og vis mig som modfat Exempel et andet Spørgsmaal, som har samme Betydning for hele Samfundet, for hele vort Land! Fordi jeg paa dette store Spørgsmaal tager som Støtte en noget anden, noget usædvanligere Ketning, deraf følger ikke, at jeg i ethvert lille Spørgsmaal vil gjøre det Samme.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) har begjæret Ordet. Det er tredje Gang. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) giber jeg det ærede Medlem Ordet.

Bojsen: Det er kun en ganske kort Bemærkning jeg skal gjøre. Det kunde ikke falde mig ind paa dette Trin af Forhandlingen at ville lægge Beslag paa Thingets Tid for at have den Tilfredsstillelse at replettere til forskjellige Talere. Jeg har det Indtryk, at de Argumenter, der bleve anførte, blandt Andet ogsaa mod mig, ikke have været saa særdeles stærke. Jeg skal i den Henseende henvise til, hvad jeg selv tidligere har omtalt, og hvad andre Talere have udtalt derimod. Det er kun en enkelt Bemærkning, jeg vil gjøre, inden Forhandlingen slutter, og det er den, at der fra mange Talere er gjort gjældende Ønskeligheden af stærkere og stærkere Kontrolbestemmelser med Fabrikationen og Handelen med Margarinen, og der er ogsaa Enkelte, der udtrykkelig have udtalt, at Udvalgets Flertal i Fjor ikke var gaaet vidt nok i saa Henseende, fordi man havde foreslaaet de Kontrolbedsmænd udeladte, som fandtes i Regjeringens Lov-